

stoppesteder. Særligt hvis disse læskure indeholder plakato­pslag, bliver myndighedernes afvisning af at opstille læskure resolut. Definitionen af »det åbne land« er af myndighederne fortolket så restriktivt, at der er givet afslag på opstilling af læskure på Bellahøj i midten af København.

Det er muligt, at miljømyndighederne ikke vil have plakater opstillet i det åbne land. Men hvis et bus- og rutebillæskur blot indeholder opslag med køreplaner og andre relevante oplysninger til de rejsende, så finder spørgeren, at gældende restriktive praksis er absurd.

Alle relevante myndigheder angiver som begrundelse for disse restriktive afvisninger, at loven er så restriktiv. Derfor må løsningen være, at ministeren tager initiativ til en lempelse af planloven, hvorefter buslæskure kan opsættes, og Bellahøj i København ikke længere kan erklæres som »det åbne land«.

Svar (22/12 2000)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Efter planlovens § 35 må der ikke opføres ny bebyggelse i landzone uden tilladelse. En række foranstaltninger er imidlertid fritaget for kravet om landzonetilladelse, og det gælder bla. bygge­ri, der i bygningsreglementet er fritaget for krav om byggetilladelse, og som etableres til brug for offentlige trafik­anlæg. Læskærme ved stoppe­steder og lignende falder ind under denne undtagelse og kan derfor opstilles uden tilladelse efter planlovens landzonebestemmelser.

Der er de seneste år truffet en række afgørelser, herunder i Naturklagenævnet, om opstilling af buslæskure i det åbne land. De er truffet efter reglerne i naturbeskyttelsesloven om reklamer i det åbne land, idet de vedrører reklamefinansierede buslæskure, dvs. buslæskure, der finansieres af reklameindtægter og er påsat reklamer. Forbudet i naturbeskyttelsesloven mod reklamer gælder for det åbne land, uanset om der er tale om byzone eller landzone, og omfatter kun opsætning af reklamer, dvs. ikke selve buslæskuret.

Hverken planlovens landzonebestemmelser eller naturbeskyttelseslovens § 21 indeholder således nogen begrænsninger i muligheden for at

opstille buslæskure, herunder mod opsætning af køreplaner og lignende.«

Jeg kan supplerende oplyse, at forbudet mod opsætning af reklamer i det åbne land gælder generelt. Det har til formål at friholde det åbne land for reklamer, og jeg finder ikke grundlag for at lempe på denne bestemmelse, der har stor betydning for beskyttelsen af det åbne land.

Spm. nr. S 858

Til arbejdsministeren (14/12 2000) af:

Tom Behnke (FRI):

»Kan en fagforening via arbejdsgiveren uden samtykke fra medarbejderen trække kontingent til fagforeningen, og har det i den forbindelse nogen betydning, om der er indgået en eksklusiv aftale, og gør det nogen forskel, at medarbejderen protesterer med henvisning til, at han/-hun selv vil sørge for betalingen?«

Svar (22/12 2000)

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Medlemskab af en forening betyder en række pligter og rettigheder for medlemmet i forhold til medlemskabet. Hvis det af foreningens vedtægter fremgår, at foreningen har kompetence til at indgå kontingenttræksaftaler med arbejdsgiverne, kan medlemmet derved have overladt kompetencen til at indgå sådanne aftaler med arbejdsgiveren.

Det er uden betydning, om arbejdsgiveren har indgået en aftale med fagforeningen om kun at ville ansætte medlemmer af den pågældende fagforening.

ILO, den internationale arbejdsorganisation, har om forståelsen af den beskyttelse, der ligger i ILOs konvention nr. 87 og 98 om retten til at organisere sig, danne foreninger og føre kollektive forhandlinger, udtalt, at konventionerne også beskytter de faglige organisationers ret til selv at fastlægge retningslinier vedrørende administration og finansiering af foreningerne. Enhver indblanding fra statens side er at betragte som en krænkelse af disse konventioner, herunder indblanding i kontingenttræksaftaler.